

12. navadna nedelja
Pirniče, 23. junij 2019
»Božji Maziljenec«

Dragi bratje in sestre!

Ko je Jezus vprašal svoje učence: *»Kaj pa vi pravite, kdo sem?«* je Peter odgovoril *»Božji Maziljenec!«* Kaj pravzaprav pomeni ta izraz?

Če danes za koga slišimo, da govori pomaziljeno, to ni ravno pohvala, kajne. Maziljenje pa je v judovski zgodovini - o tem beremo v stari zavezi - imelo zelo pomembno vlogo. Z obredom maziljenja se je namreč podeljevala oblast. Maziljenje je pomenilo, da nekdo prejme posebno službo, da je izbran za posebno poslanstvo. Tako so, na primer, mazilili kralje, duhovnike in preroke. Ko je stari kralj umiral, je poklical duhovnika ali preroka, da mazilil novega kralja (navadno njegovega sina). Z maziljenjem je tako predal oblast - s tem pa seveda tudi svoje dolžnosti - svojemu nasledniku. Rečemo, da ga je »pooblastil« za opravljanje kraljevske službe. Maziljenje je bilo torej kot nekakšen prenos oblasti, službe, pravic in dolžnosti na izbranega predstavnika mlajšega rodu.

Ko so judje videli, da v svetu v katerem živimo vladajo nasilje, krivice in vojne, so se temu čudili. Če je Bog res dober - in to vemo, da je - čemu je svet, ki ga je ustvaril potemtakem slab. In doumeli so, da je temu kriv človek, ki je z grehom svet, ki je bil sicer ustvarjen dober, pokvaril. In bili so prepričani: če je Bog svet ustvaril dober, bo v ta svet posegel še enkrat, da popravi to, kar je človek s svojim grehom porušil. In za to nalogo - popraviti svet - bo med nas poslal nekoga, ki ga bo sam izbral in pooblastil, da v Njegovem, Božjem imenu, svetu spet prinese pravičnost in mir. Že prej smo videli, da so Judje prenos oblasti zaznamovali z maziljenjem, zato so tudi tega, ki mu bo Bog sam dal oblast, da poseže v svet in popravi, kar je človek pokvari s svojim grehom, imenovali Maziljenec. Božji maziljenec. Ta, ki mu bo Bog sam zaupal oblast in moč, da v Božjem imenu svetu vrne pravičnost in mir. V judovskem jeziku, po hebrejsko torej, se maziljencu reče »mešah«; kar je latinska tradicija prevedla v »Mesija«. Ker se je maziljenje navadno opravilo z mazilom, ki so mu rekli hrismata, je bil ta, ki so ga mazilili »hristos«, kar je naša latinska tradicija izgovorila kot Kristus. Beseda Kristus torej pomeni isto kot Mesija: pomeni maziljenec: Božji Maziljenec. Ko je Peter Jezusu odgovoril na vprašanje, kdo oni mislijo da je, je ta z eno besedo povedal tole: »Ti si ta, ki med nas prihajaš v Božjem imenu, ker te je On sam pooblastil, da premagaš greh in svetu spet prineseš mir in pravičnost. Tega Maziljenca smo dolgo stoletja pričakovali, zdaj pa si tu, med nami, da izvršiš svoje

poslanstvo«. In to, bratje in sestre, je izpoved vere. Učenci so spoznali, da je Jezus, njihov učitelj iz Nazareta, ta izbrani in poslani odrešenik, ki so ga Judje tako dolgo in vztrajno pričakovali.

Dragi bratje in sestre. Z istim poslanstvom, s katerim je na svet prišel Jezus Kristus, je ta svoje učence poslal v svet, da so njegove priče in v njegovem imenu nadaljujejo njegovo poslanstvo. In še več: pri vsakem svetem krstu, s katerim je v občestvo Cerkve sprejet nov kristjan, je novokrščeni maziljen s sveto krizmo in zato prejme isto poslanstvo, isto nalogo, s kakršno je na svet prišel ta, prvi med poslanimi, Jezus Kristus. Med ljudi smo vsi krščeni poslani z nalogo, da svetu, ki ga je tako usodno zaznamoval greh, spet vrnemo mir in pravičnost. Da med ljudi, kjer vladajo sebični interesi, laži in nasilje, spet zasejemo seme sprave, odpuščanja, resnice in miru. Da smo orodje Božje ljubezni. Biti kristjan pomeni, biti v Božjem imenu poslan v svet, da ga s svojim življenjem plemenitiš, bogatiš in spreminjaš na boljše. Naj nam Bog da dovolj moči in vztrajnosti, da bomo to svoje poslanstvo izvršili, kot Bog, On, ki nas je poslal, od nas pričakuje. Amen.